607/00

Den 20. november 2000 blev i sag nr. 52.968:

xxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxxxx xx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i Topdanmark Forsikring A/S, klager over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning for et stjålet ur.

Af klagen af 17/4 2000 til nævnet fremgår: "Jeg har gentagne gange kontaktet mit forsikringsselskab Topdanmark for at få dækket tyveriet af mit ur - uden resultat. Forsikringsselskabet har gang på gang udbedt sig dokumentation vedr. salget, krævet indsigt i min privatøkonomi, vidneerklæring mv. som jeg har efterkommet ved at fremsende kvittering for købet, sælgers tro-love erklæring, sejl fra uret, private kontoudtog, private fotos. Jeg har hver gang efterkommet forsikringsselskabets ønsker om dokumentation, men hver gang har de enten forsinket sagen eller krævet yderligere dokumentation, hvilket bl.a. kan ses udfra den fyldige korrespondance. … Jeg ønsker at få dækket tabet af mit Rolex ur jvf. korrespondance med forsikringsselskabet. Jeg kan ikke acceptere en erstatning på 1000,- kr. for et ur som jeg selv har betalt 88.400,- kr. for."

Selskabet har i skrivelse af 26/5 2000 til nævnet redegjort for sagen således: "Forsikringstageren anmelder, at denne har været udsat for et røveri den 27.7.98 under et ophold i New York. Der var stjålet værdier for i alt 93.000 kr., herunder et Rolexur til en værdi af 88.400 kr. Derfor bad vi vor stedlige tyverikonsulent om at foretage en vurdering og opgørelse over det anmeldte. Af rapporten fra vor tyverikonsulent fremgik det, at

forsikringstageren og dennes rejseledsager var blevet standset den 27.7.98 om aftenen på en gade i Manhattan af 3 latinamerikanske mænd. Den ene af disse havde truet med en pistol og bedt dem om at aflevere deres værdigenstande. De havde begge 2 afleveret et Rolexur samt deres punge og rejseledsageren tillige et videokamera. Omkring det stjålne ur oplyste forsikringstageren, at dette var købt gennem en person ved navn T.W. Denne person boede på Østerbro, men forsikringstageren kendte ikke nærmere adressen, men kunne kun oplyse telefonnummeret. Der var tale om et Rolexur i 18 karat guld med en guldlænke, der normalt koster ca. 125.000 kr., men som forsikringstageren kun havde givet 88.400 kr. kontant for. Der fandtes ingen æske eller garantibevis for det stjålne ur. Efter en nærmere undersøgelse fandt vor tyverikonsulent frem til, at det stjålne ur var købt af en T.F. også kaldet W. Denne person var den samme som forsikringstagerens rejseledsager under opholdet i USA. Denne person oplyste over for vor tyverikonsulent, at denne havde solgt det pågældende ur for de 88.400 kr. til vor forsikringstager ..(klageren). Dette ur var skaffet gennem en person i England ved navn M.S. Der kunne som dokumentation forevises en faktura, som var udarbejdet af T.F., og som derefter var underskrevet af sælgeren M.S. Derudover fremsendte forsikringstageren en kopi af et kontoudtog fra banken, hvoraf det fremgik, at der var hævet et beløb på 86.800 kr. den 19.6.98, og som skulle være anvendt til køb af uret. Ligeledes blev der indsendt et foto, hvor forsikringstageren bærer et ur på armen. Da der var tale om en dækningsberettiget skade var spørgsmålet herefter, hvilken erstatning der kunne udbetales for de stjålne effekter. Der blev udbetalt erstatning for de stjålne kontanter og tegnebog med i alt 5.340 kr. Derimod blev der kun fremsendt en skønsmæssig erstatning på i alt 1.000 kr. for det stjålne Rolexur, idet der ikke forelå nærmere dokumentation for, at der var tale om et ægte Rolexur. Der kunne hverken fremskaffes æske, garantibevis, fabriksnummer etc. At forsikringstageren har hævet et beløb på sin konto og indsender et billede af, at denne bærer et ur, dokumenterer ikke kvaliteten af det stjålne ur, og vi må derfor fastholde, at der ikke kan udbetales yderligere i erstatning for det stjålne ur, før der indsendes behørig dokumentation for, at det stjålne ur var et ægte Rolexur, herunder hvilken værdi det stjålne ur havde. Såfremt forsikringstageren kan fremskaffe denne dokumentation, er vi indstillet på at tage sagen op til fornyet vurdering."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 19/6 2000 til nævnet anført: "I forbindelse med Topdanmarks svarskrift til Ankenævnet, skal jeg gøre opmærksom på, at jeg aldrig på

noget tidspunkt har lagt skjul på, at jeg havde købt det pågældende ur af min rejseledsager T.F. som Topdanmark antyder i deres skrivelse. Samtidig informerede jeg Topdanmark om, at der ikke fulgte en æske/certifikat med købet af mit Rolex-ur, da det blev købt brugt til en virkelig fordelagtig pris, og det er langt fra unormalt at ure handles på denne måde som det f.eks. kan ses på Internettet (www.rolex.dk/salg1.htm). I kraft af min viden om ure som investeringsobjekt, ville jeg naturligvis aldrig betale så mange penge for et ur, uden at være sikker på urets fulde værdi. I Topdanmarks forsikringspolice står der intet om, at brugte ure ikke dækkes af forsikringen. Jeg mener klart, at jeg har levet fuldt ud op til de krav, som forsikringen omtaler i deres vejledning, som bl.a. at man 'skal medsende kvittering' og at 'fotografier letter sagen'. Jeg handler med dyre ure, hvilket den pågældende tyverikonsulent blev informeret om fra start, men hele forløbet bar præg af, at konsulenten var meget negativ og usamarbejdsvillig helt fra sagens begyndelse."

Af den omhandlede faktura fremgår: "Dear Mr F. For the record, I confirm that on 18 th June 1998 I sold to you one gold Rolex Submariner watch for the sum of 80,000 DK. Yours sincerely, M.S."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at den foreliggende tvist ikke kan afgøres uden en egentlig bevisførelse. En sådan kan ikke ske for nævnet, men må i givet fald ske ved domstolene.

I medfør af § 4, stk. 1, i nævnets vedtægter må nævnet derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Jørgen Nørgaard